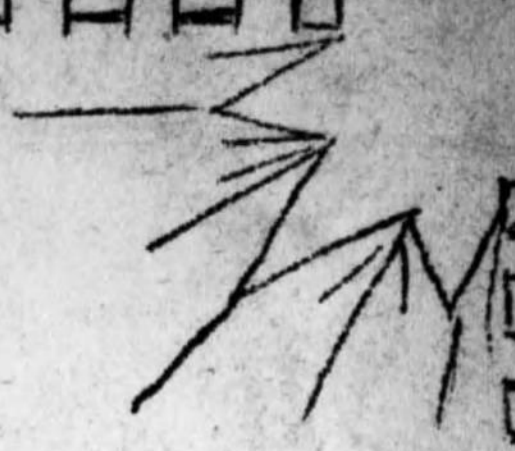
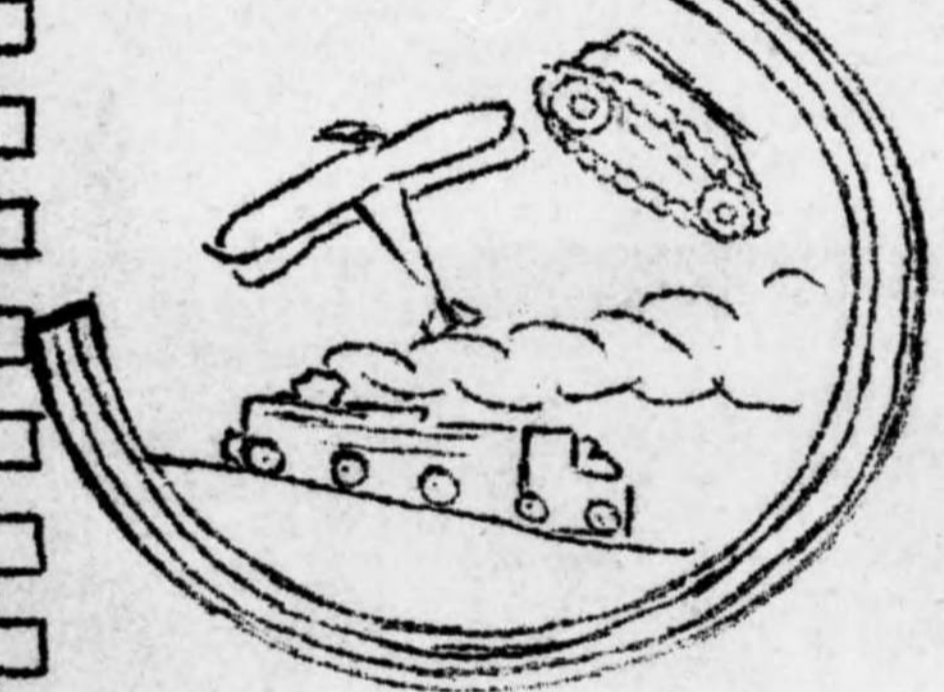

8714 / 1937

УКРАЇНА

ЗІРКА

42

ЧАСОПИС І ШКЛ.
УКРАЇНСЬКОЇ РЕАЛЬНОЇ ГІМНАЗІЇ
В РЖЕВНИЦЯХ.

392

1937.

А. НЕСТЕРЕНКО.

Видавництво "Українська Школа" при Українській Реальній Гімназії в Ржевницях сердечно дякує нижче зазначеним особам за жертви на видавничий фонд "Дитячої Зірки".

По жертвували по 50 кч.: проф. А. Артимович, В. Равлюк, Чекирда. По 25 кч.: Д. Левитський, Фещук. По 20 кч.: Ю. Арделян, М. Біличенко, Др. Васильків, інж. Гавриляк, Др. Загребельний, Др. Кобизська, Степан Чайка, інж. Шараневич. По 10 кч.: проф. О. Бочковський, Е. Вировий, Глібовецький, Гр. Дяченко, інж. Д. Головка, В. Зазімко, інж. Захарченко, інж. Зубенко, Д. Жабченко, Др. О. Іванів, інж. Іванець, проф. Кемек, інж. Курилюк, Др. Кухаришин, проф. Г. Омельченко, інж. Пасічний, Др. Пеотременко, інж. Стрілець, інж. Храпко, Шепельова, інж. Федорів. По 6 кч.: Ст. Чайківський. По 5 кч.: Д. Антончук, проф. Бородаєвський, проф. Бич, Др. К. Вагилевич, Михайло Завальник, проф. І. Кабачків, Н. Козицька, Др. Є. Малик, проф. Остапович, Др. Рихло, інж. Саух, інж. Сімянцев. По 4 кч.: Др. Кириця. По 3 кч. Д. Коломієць.

Ц І Н А 1 прим. 2 кор. ч.

В. Білань.

"У нашім раї, на землі,
Нічого кращого не має,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим."

Т. Шевченко.

СВЯТО МАТЕРІ.

Ми святкуємо свято матері в честь нашої матусі. Хочемо, хоч раз у рік, привітати й потішити її. Згадаємо в цей день, як ми були малі, як люба матуся не одну нічку не доспала, а все нас пильнувала й доглядала.

І тепер, коли надходить це свято, то кожне дитяче серденько широкістю бється з подякою до матусі. В цей день кожний хоче побажати матусі здоровля й добра.

Це свято відноситься й до нашої другої матері—України. Вона також чекає від нас помочі. Вона знає, який великий подарунок бажають дати їй її сини-соколи. Хочуть для неї життя-волі. Але для того, щоби та мрія здійснилася, мусить кожний у цей день дати собі слово, що буде своєю працею помагати Україні визволитися. Дітвора поможе Україні не мріями, а працею. Й тому завданням її є вчитися.

Таку обіцянку повинні дати собі всі вкраїнські діти в день свята матері, бо і тим своїм любим матусям зроблять велику втіху.

В. Нечипорук І. кл.

МАТУСІ.

Ой, ти мати моя мила,
Ти мене сповила.
Много ночей ти не спала,
Мене колихала.

У ночі ти працювала,
Мені свитку вишивала,
Ще при тому і співала,
Щоб я сон солодкий мала.

Ти мене все доглядала,
Щоб на славу я зростала,
До серденька пригортала,
Добрим словом наувчала.

За твою всю тяжку працю,
Прийми хоч ці квіти,
Щей оці бажання:
"Радости дожити."

В. Гаврилківна І. кл.

ЯК МИ СВЯТКУВАЛИ ДОМА "ДЕНЬ МАТЕРІ"

Нетерпеливо ждала я свята матері, яке звичайно святкується з початком травня у неділю. Вже в суботу ввечері купила я мамі квіти і заховала до ранку у татки. Вранці я скоро встала, одягнулася так, щоб мене мама не бачила, побігла до татки по квіти і йшла бажати мамі.

Мама аж плакала з радості, так їй це було приємно. Поснідавши, ми пішли до церкви. Потім о пів десятої год. вирушив зі школи похід дітей. Деякі діти їхали на гарно квітами прибраному возі, другі їхали на колах, які були прикрашені квітками та різнобарвними панірцями. Багато дітей було одягнено в народні убрання. Дівчатка несли на руках свої ляльки, бо вони хотіли бути подібні до своїх матерей. Все це дуже гарно виглядало. Всі зійшлися на майдані. На майдані визначні люди говорили до дітей промови, в яких пояснювали, чому діти по цілому світі святкують свято матері. Цей день я завжди з великою приємністю згадую.

О. Дикунівна І. кл.

СВЯТО МАТЕРІ В НАШІЙ ГІМНАЗІЇ.

Ми діти української гімназії також святкували день матері. Це є велике свято. Його славлять по цілому світі.

Бже за тиждень перед цим днем ми приготувлялися до цього свята. Кожний з нас щонебудь учився на цей день. Деякі дівчата склали й власні твори у честь матері, як напр. уч. III кл. Олена Арцеляківна - вірш при-

свячений матері, а уч. ІУ. кл. Марія Іщаківна написала виставу на І дію, присвячену також матері. Цю виставу вона сама й вивчила дітей. Ще ми приготувляли хорові пісні. Кожного дня ми мали пробу під проводом О. Арделянівни. Також зробили ми велике серце з написом: "Мамі", яке прикрасили вінком із живих квітів. Це серце ми повісили в нашій їдальні, де й відбулося свято.

На святі були присутні п. директор із дружиною, професори та всі учні й учениці гімназії. Нашу програму прочитала уч. ІУ. класи А. Блестівна. Першою точкою був реферат "Мати", який вготувляли учениці У. кл., а прочитала М. Крехівська. Далі були співи й деклямації, а на кінці вистава М. Іщаківної, яка дуже всім подобалась. Свято це будемо ми довго пам'ятати.

О. Бізаничівна ІІ. кл.

МАТЕРІ.

Зійшло рано сонечко,
Глянуло в віконечко,
А там любі діточки
Ненечку вітали.

Здивоване сонечко
Стало заглядати,
А із хати діточки
Стали вибігати.

Сонечко спиталось їх -
"Що це є за свято?
Що по цілій Україні
Радости багато?"

Діти відповіли:
"Свято це велике,
Бо це світло для матусі
За труди великі".

Сірий Вовчок І. кл.

В ДЕНЬ МАТЕРІ.

Жив на Україні малий хлопчик зі своєю матірррю вдовою. Батько згинув на війні, а мама так тим стурбувалася, що дуже тяжко захворіла. Хлопчик старанно доглядав хору маму. Це було в травні. Наближалось свято матері. Хлопчик хотів зробити матері в цей день якусь приємність, але боявся відходити, щоби мама ще тяжче не захворіла. Але коли прийшов день свята матері, хлопець побіг у садок, вирізав декілька квіточок, тай приніс матері у дарунок. При цьому побажав їй якнайскорше виздоровіти.

Маму так владувала щирість й увага хлопця, що вона відчула, ніби нові сили набірає. І дійсно, від цієї хвили почала приходити до здоров'я. Вона була рада що буде мати можливість знова працювати для свого любого синочка.

В. Підганюк І. кл.

М А М І.

Ой, мамочко, моя мамо,
Як була я ще маленька,
То ти мене колисала,
Люба моя ненько.

Ти навчала, щоб я вміла
Рідну мову панувати
І далекий край мій рідний,
По весь вік свій пам'ятати.

Колисала, годувала,
Перед лихом схороняла,
Ой, та як ти моя мамо,
За мене дрожала.

За все це тебе, о мамо,
Щиренько шаную й люблю
Та бажаю, щоб ти жила
В щастю і здоров'ю.

К. Борщиківна І. кл.

ЧОМУ Я ЛЮБЛЮ БАТЬКА Й МАМУ ?.

Я люблю батька й маму тому, бо коли я був малим, мама мене доглядала і годувала, а батько ходив на працю, щоби заробити гроші для нас усіх. Коли був маленький, я часто плакав, аж поки мене мама нагодувала. Тоді мама мене колисала й я засипляв. Так минав рік за роком, а я підростав.

Коли мені було 7 років, я почав ходити до початкової школи. Зі школи біг я до дому, щоби допомогти матері у праці. Коли мені було 10 років, я вступив до української гімназії. Батько їздив зі мною, бо хотів знати, чи я здам вступний іспит. Я іспит здав. Батько був дуже радий. Попрощався зі мною і відіхав. За це все я мушу батькові й матері зробити радість. Я буду пильно вчитися. Тим я докажу свою любов до батька й матері.

Ф. Самохвал ІІ. кл.

В. Білань.

В. Білан.

ВЕСНА.

Ой, зима уже минула,
Теплим вітром скрізь подуло,
Чорні хмари відогнало,
Ясне сонце відгорнуло.

Ясне сонце відгорнуло,
Теплом землю обгорнуло,
Килим снігу розтопило,
Жовту травку обновило.

Жовту травку обновило,
Зеленю весь край повило,
З зимового сну збудило
Килим квітів розстелило.

Ю. Лемак II кл.

ПРОБУДЖЕННЯ ВЕСНИ.

По тяжкому сні пробудилася улюблена природа. По сумних полях і луках знов зазеленіла травичка. Тягнулася, мов оксамитовий килим. На ньому зрідка показувалися квіти.

Верба схилила свої довгі віти аж на землю. Пишалася своїми гарними, ясними листочками. На краю ліса нас вітає гарна, як лялька, біленька березка. Коло розводненого потічка зеленіє барвінок. Смереки пахнуть ранньою весною. Усміхається ясне сонце і кличе нас подивитися на природу. Ми діти йдемо до ліса, рвемо квіти і прикрашаємо хату.

Всі радіємо весною.

С. Богачиківна II кл.

ЛАСТІВКИ.

У нашій школі, в коритарі, є три гнізда ластівок. На весні ми кожний день дивилися, чи ще не прилетіли наші ластівки, але ластівок ще не було.

Аж одного дня вранці ми дивимось, а наші ластівки вже сидять у гніздах. Послухайте, як вони туди дісталися.

Ще було досить холодно на дворі, як одної ночі прилетіли з теплих країв наші ластівки, але не могли дістатися до своїх гнізд, бо вікна й двері були зачинені. Ластівки почали так голосно кричати, що сторожиха аж пробудилася від цього гамору. Вона вишла з хати, відчинила ластівкам вікно, а вони весело полетіли до своїх гнізд.

Це дуже цікаво, що ластівки аж з теплих країв прилеті-

ли до свого ріднього краю і пам'ятали де їх старі гні-
дечка.

С.Кохан І.кл.

В Е С Н А.

Пташки прилетіли,
Ластівки щебечуть,
Журавлі вернули,
До своїх гніздечок

Ранок є тепленький,
Бджілоньки гудуть
Медок солоденький
В улики несут.

Настало вже тепло,
Все зазеленіло,
Сонечко загрило,
Світлом все залило.

"Не зазнаєм горя"
Так говорять зайці
"Вже будемо гратись
У свіжій травичці."

А.Крупа І.кл.

МІЙ ГОРОД.

В інтернаті кожний з нас має шматок городу, на яко-
му працює. Я свою частину одного дня скопав, а на дру-
гий день вранці скоро встав і посадив собі цибулю, ре-
ку ча чісник. На лекціях у школі я не міг всидіти, все
чекав, щоби скінчилися лекції й щоби я знова міг працю-
вати на городі. По обіді я пішов на свій город, скопав
ще шматочок біля плоту, тай посіяв там квіти. Все це я
підлив і зараз цікавить мене, як мій город буде рости.

М.Палько ІІ.кл.

ЛАСТІВКА.

Ой ластівко, ластівочко,
Де це ти літала,
Що аж цілу довгу зиму
У нас не бувала?

Літала я до Африки,
До Африки далекої,
Через Середземне море,
Через море глибокеє.

Г.Варварська ІІ.кл.

ДВА АНГЕЛИ.

Турки мають гарне повір'я. Кажуть, що кожний чоловік
має біля себе двох ангелів, одного на правому рамені, а
другого на лівому.

Коли чоловік щось доброго зробить, то ангел на пра-
вому боці записує і дає на це печатку, бо це добре діл
залишається на завжди. Коли чоловік зробить яке небудь

зло, тоді ангел на лівому боці це запише, але чекає аж до півночі, заки дасть печатку. Коли чоловік, пізнавши свою вину, склонить голову і закличе: "Милосерний Боже, я згрішив, прости мені", то ангел стирає його провину. Коли не покається до півночі, лівий ангел прибиває печатку, а другий плаче.

Переклав

Ю. Арделян І. кл

УКРАЇНА.

Де ти моя земле?
Де ти Україно?
Де ти моя мамцю?
Де моя країно?

Чому вас узяли?
Що ви їм зробили?
Прийшли на Україну
Та всю зруйнували.

Де ви мої гори?
Де ви мої ріки?
Вороги вас взяли
У свої злі руки.

Ніхто не говорить,
Тільки море грає
Та пташка співає
Й ворог не стихає.

Н. Гнатюківна І. кл.

ПЕРШОГО ТРАВНЯ.

В нашому селі/Королево н/Т./ є в цей день такий звичай.

Перед цим днем увечері, хлопці йдуть до ліса. Там вирубують гарні берізки. Вертають із ними аж опівночі. Ці берізки прикрашають різнобарвними стрічками та вішають нові хустинки. Коли все праготовлять, кожний хлопець бере свою берізку і прибиває на воротах тій дівчині, котру любить.

Рано діти встають дуже скоро та біжать подивитися, котрі ворота прикрашені берізками.

Також від цього дня починають господині працювати на городах.

Ф. Хромий І. кл.

МАТЕРІ.

А кого я маю на світі любити?
А за кого маю я Бога молити?
Тебе, мамо, люблю, за тебе молюся,
За твоє здоров'я і щастя журюся.
Най буде щаслива кожна твоя днина,
Це тобі бажає у твій день дитина.

В. Корнилів ІІ. кл.

БЕЗ БАТЬКА.

Сценічний образок на I дію.

Дієві особи: Батько - 48 років
Мама - 35 років
Калина - 12 років
Маруся - 10 років
Петрусь - 8 років
Івасик - 7 років

Селянська хата, - бідно обставлена.

/Мама мие посуду, Калина рисує рисунок, Маруся пішла на гриби, а Петрусь і Івасик граються в гудзики./

Калина: - Боже мій милий, коли я цей рисунок закінчу. Подивися, Петрусику, який помазаний!

Петрусь: - Не журися Калинко, перший раз гірше вийде, а на другий раз буде ліпше.

Івасик: - Хто добре працює, тому легко всяка праця йде. А ти не працюєш з охотою.

Калина: - Мамо, чуєте, Івасик докучає мені.

Мати: - Діточки мої любі, не сваріться, бачите батько нач пішов на війну і не знаємо чи вернеться живий. Ви діточки моліться, щоби він вернувся, бо бачите, як нам тяжко жити без батька.

Івасик: /обіймає маму/ - Мамо моя люба, я вже не буду таке робити, вибач мені мамо.

Мати: - Добре було б, як би ти все такий чемний був. Івасику, Петрусику, йдіть у ліс та пошукайте нашу Марусю. Не зранку пішла на гриби й не вертається.

Івасик і Петрусь: - Добре мамо, ми вже йдемо. Бувайте здорові.

Мати: - Ідіть здорові! /Діти виходять/.

Калина: - Мамочко, я так хотіла б, щоб ви мене навчили вишивати хрестиками. Заки прийдуть наші хлопці й Маруся, я напевно навчуся вишивати.

Мама: - Добре, моя люба дитино, що ти любиш працювати. Ти певно чула, як люди говорять: "Хто працює, не бідує".

Калина: - Чула люба мамо. Мамо, дайте мені кусочок полотна, голку та нитки. Будемо вишивати.

Мама: - Калинко, не має в нас полотна і немає за що купити. Почекай, я піду до сусідки таї позичу шматочок полотна.

Калина: - Добре, мамочко. /Мати відходить/

Калина: /До себе/ - Ох, Боже, колиб наш батько приїхав, ми не малиб такої біди, а якіб ми були всі раді!

/Входять Івасик, Петрусь і Маруся/

Калина: /Цілує Марусю/ - Марусенько моя, я тебе не могла дочекатися.

Маруся: - Дивися, Калинко, скільки я набірала грибів.

Калина: - То добре, як мама прийде, то зварить нам з того обід.

Петрусь: - А мама де?

Калина: - Пішла позичити полотна в сусідки.

/Мама приходить/

Івась, Петрусь і Маруся: - Мамо, мамо, ми вже прийшли з лісу!

Мама: - А чи назбірала що?

Маруся: - Подивіться, мамочко, як багато грибів я назбірала!

Мама: - Дякую, діточки, що ви так для нас потрудилися!
Калинко! Але тепер ми не можемо вишивати, бо діти голодні.

Калина: - Добре, мамо, йдіть краще варити дітям їсти. /Мама порасться коло печі, хлопці граються в гудзики, а дівчата лялькою/.

Петрусь: - Я так, а ти сяк!

Івасик: - Ого, ти мене хочеш обдурити, щоб я програв!

Петрусь: - Ну, бачиш, ти знов сваришся, а мамка казала, щоби ми не сварилися.

Івасик: - Я не сварюся.

/Мама тимчасом зварила обід/.

Мама: - Ну, діточки, ходіть їсти, що Бог дав. /Діти сідають за стіл/.

Маруся: - Мамо, а я тепер хочу розказати, як я гриби збирала.

Мама: - Добре, моя люба дитино, мене це цікавить /Петрусь і Івасик говорять між собою/

Маруся: - Хлопці, не перешкаджайте!

Петрусь і Івасик: - Вибач нам, ми не хотіли.

Калина: - Марусю, розкажуй вже.

Маруся: - Пішла я гриби збирати. В лісі я ходила, ходила, шукала, шукала, а грибів все немає, аж зайшла я у велику гущу. Побачила одного гриба, а коло нього другого, а ще трошки далше вже було багато грибів. Я бігала від одного гриба до другого, не знала котрий брати. Коли назбірала повний кошик, оглядаюсь, шукаю стежечки, але я побачила, що збилась з дороги, що я вже не знаю куди йти додому. Нараз чую якісь голоси. Я дуже зраділа, бо це були наші хлопці. Мамко, гарна була моя прогулька?

Мама: - Гарна, гарна, але маєш щастя, що не заблудилась та що не вкусила тебе гадюка.

Маруся: - Я була обережна. /Калинка задумана/

Калинка: - Мамо, а коли батько приїде, я так за ним тужу!

Мама: - А Бог його, дитино, знає!

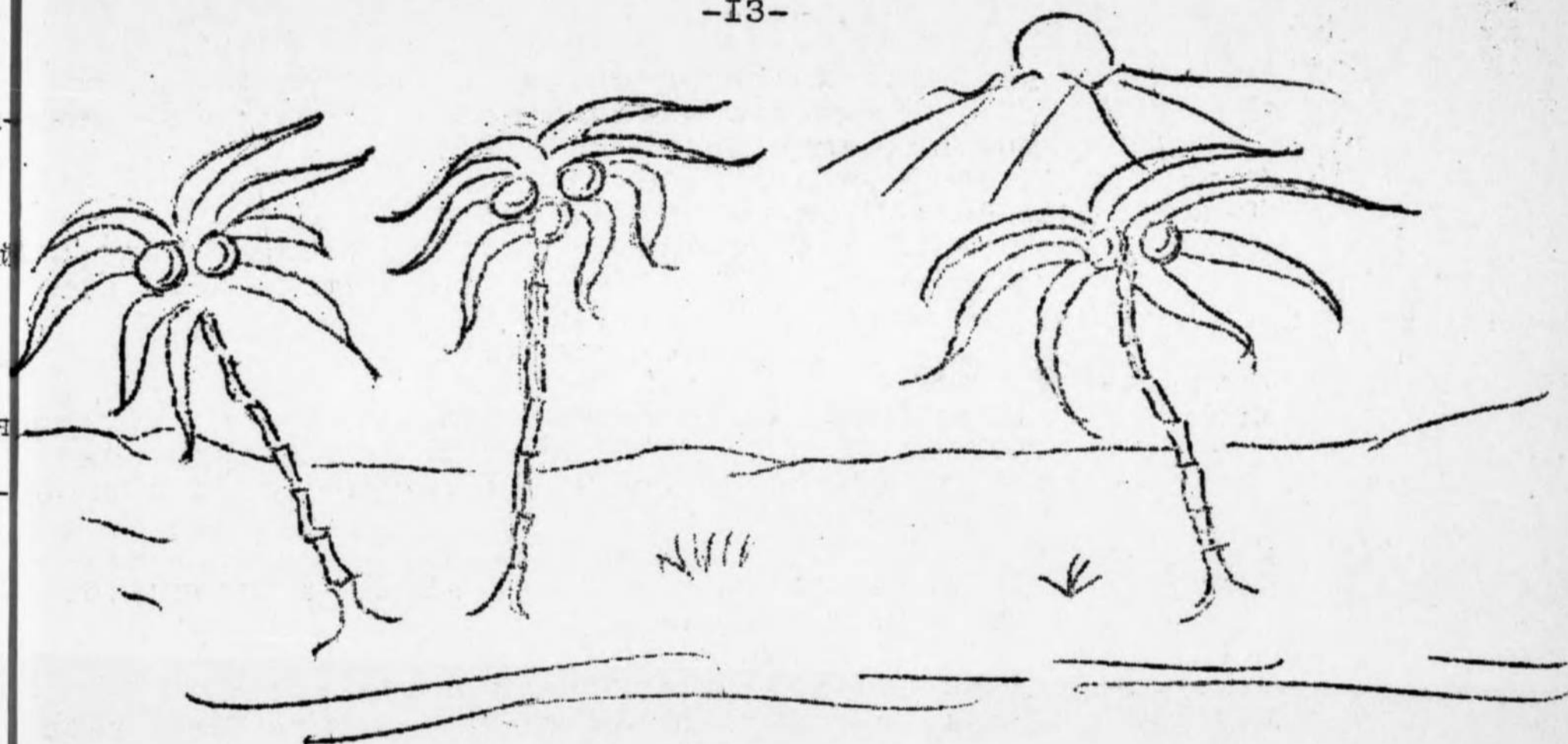
Калина: - Я так за ним кожний день плачу.

Мама: - Нічого, дитино, як Бог pomoже, то вернеться, а ти не плач, бо буде тебе голівка боліти. Ну, а тепер діточки йдіть до школи, бо вже пізно. Даю

- вам мало хліба, бо багато в нас немає.
/Мама дає хлопцям хліб, а дівчата не чекаючи, виходять. Мати кличе їх./
- Мати: - Дівчата, а ви хліба не хочете?
Калина й Маруся: - Ні, дякуємо, мамочко!
Мама: - /Сіла захурона, склонилася над столом/ Боже, мій милий, як ці діти бідують без батька. Коли він уже приїде? /Задумалась/
/Входить батько/
- Батько: - Добрий день, жінко!
Мама: - /З радістю/ О, любий мій чоловіче, як я журилася тобою, а діти, діти скільки вони набідувалися без тебе! В мене рук не вистарчало, щоби заробити для них кусок хліба!
- Батько: - /Оглядається/ А діти де, жінко?
Мама: - До школи пішли. Сідай чоловіче та спочинь, бо ти певно втомлений.
/Батько сідає/
- Батько: - Дуже я хотів би побачити своїх дітей!
Мама: - Вони вже скоро прийдуть. О, як часто вони тебе згадували! Добре знають за що ти боровся!
- /Приходять діти/
- Всі діти: - Батьку наш любий, як ми тебе довго чекали! Ми молилися Богу, щоби ти скоро вернувся додому! /Кожний цілує батька/
- Батько: - Дякую вам, мої любі диточки, що ви так часто мене згадували! Я вам маленького гостинця приніс! /Витягає цукорки/
- Всі діти: - О, дякуємо Вам, любий наш татку.
/Батько роздає цукорки/
- Діти: - Розкажіть нам татку, як вам жилося на війні!
Батько: - Добре, любі діти. Багато я знав всього на війні, але це довго розказувати! А вже досить пізно й я дуже стомлений. Завтра все розкажу вам, а зараз заспівайте мені пісню, що колись ви ще маленькими співали. Починай Калино!
- /Діти всі співають/
- Мати сина колихала,
Колыхачи співала,
Ніч надходить, треба спати
Над тобою твоя мати.

К. Волошка І. кл.

Як я уявляю А ф р и к у !

Палько II.кл.

Т А Б О Р.

Ой, на горі ліси ростуть,
Під горою пластуни йдуть.
Гей, долиною, гей широкою
Пластуни йдуть.

Ой, пластунки їжу варять,
А пластуни табор ставлять.
Гей долиною, гей широкою
Пластуни йдуть.

Над табором зійшла зірка.
Враз команда: "Позір! Збірка!"
Гей долиною, гей широкою
Пластуни йдуть.

Біжать усі до табору
Із лісового простору.
Гей долиною, гей широкою
Пластуни йдуть.

Ю. Коржівна II.кл.

ЯК Я ПРОВОДЖУ ВАКАЦІЇ.

На вакації я їду до дому на село. Дома помагаю батькові в праці. Деколи ходжу пасти корову на другий бік Тиси, де й інші хлопці пасуть худобу. Коли корови добре напасуться; прив'язуємо їх, щоби відпочили, а самі беремо кошики та йдемо ловити рибу. Коли маємо вже досить риби, розкладаємо вогонь і приготуємо їжу. Печемо рибу, бараболу та кукурудзу. Як усе готове, сідаємо кругом огня та обідаємо. Все нам дуже смакує. Потім ідемо купатися. Але нерозумно стається нещастя, бо хлопці ходять купатися на глибоку воду, а там можна втопитися. Та й

зі мною раз сталося таке, що я мало-що не втопився. Було це так: раз хлопці знайшли човен, сіли в нього й поїхали на середину річки. Я хотів їх дігнати й пустився плисти. Хлопці навмисне відпливали човном щораз далше, щоби я їх не дігнав. Я втомився й почав тонитися. Коли це побачили мої товариші, підіхали скоро човном і вирятували мене від смерти. Вже більше вони так не жартували.

Ф. Хромий І. кл.

НЕ ХОЧУ Я СРІБЛА...

Не хочу я срібла, злота,
Ні землі п'ятини,
Тільки хочу я одного —
Волі для України.

І ще хочу, щоб не мала
Україна муки,
І ще хочу, щоб звязати
Ворогам всім руки.

Т. Зеленько І. кл.

МОЄ ПЕРШЕ ГОСПОДАРЮВАННЯ.

Одного дня моя мати пішла на поле збирати кукурузу, а я залишилася дома з малими дітьми. Я прибрала у хаті. Застелила ліжка та замела. Почала я господарити й варити. Наперед зварила я дітям, а потім свиням. Маленьким поросяткам я зварила кукурузу, а старій помії. Для дітей нарвала я фасолі в стручках, помила й почала варити. Коли фасоля була вже зварена, я зняла її з печі, посолила, підбила мукою з молоком і дала дітям їсти. Я також їла з ними. Коли мама вернула й побачила, як я господарювала, то питалася, хто мене навчив варити. Я сказала, що бачила, як мама варила й так я навчилася. Мама похвалила мене.

М. Аничка І. кл.

ВІДВАЖНИЙ ХЛОПЕЦЬ.

Було це на весні, коли криги почали таяти. Через річку тягнувся міст, яким переїздив потяг. Криги почали з великою силою тиснути на стовпи моста. Нарешті зібралася така сила криг, що підвалила основу моста. Посходилися люди, між ними був хлопець, який називався Петро. Люди турбувалися, що як надіде потяг, то станеться велике нещастя, бо потяг мусів переїздити через розвалений міст. Тоді малий хлопець, подумавши хвильку, побіг на зустріч потягові. За якусь хвилину показався потяг: хлопець станув на шинах і стояв спокійно, мов би не знав, що має діхати потяг, тільки серце сильно билосся в грудях. Надіхав потяг. Машиніст,

зійшов із потяга та почав на хлопця сварити. Хлопець розказав йому все. Зворушений відвагою і самопожертвою хлопця, машиніст дякував хлопцеві за спасіння своє й усіх тих, які находилися в потязі. Від того часу всі люди дуже любили доброго й відважного Петра.

Переповів Рак II. кл.

КОЗАК.

Ой, козаче молоденький,
Чому ти сумнений?
Ой, кращеб ти дівчинонько
Мене не питала.

Їду я у бій непевний,
Їду, їду задуманий.
Ой, доленько нещаслива,
Покажиж мені дорогу.

Мушу я вже поспішати,
Сильно, жваво в бій вступати,
Неньку нашу Україну
Рідну, милу визволяти.

Козак бився за Україну,
Аж поки не згинув,
Біля Дніпра ревучого,
Коло міста співучого.

Г. Василина I. кл.

МОЯ ПРИГОДА ДОМА.

Одного гарного, теплого дня я пішов купатися. При березі купалися малі діти. Я хотів уже роздягатися, але нараз почув, що малі діти почали кричати. Я запитав їх, чому вони так кричать, а вони показували мені на воду. Я думав, що якусь велику рибу побачили. Але нараз я побачив, що з води виринає, то потопас мала дитина. Я багато не думав, скочив одягнений у воду й витягнув дитину. Діти далі кричали. Прибігли люди й допомогали оживити дитину. За хвилину дитина почала дихати й відкрила очі. Всі ми дуже зраділи. Ця її пригода я ніколи не забуду.

В. Погань I. кл.

ПРОГУЛЬКА НА МАЛИНИ.

Одного вечора я питалася дома родичів, чи можу йти з дівчатами збирати малини. Мені дозволили. Я дуже зраділа. Увечері я приготувала собі все, що потребувала на дорогу. Вранці я встала, одягнулася, взяла собі їжу на дорогу та пішла з товаришками на малини. Приходимо до ліса. Начимо ліс і ліс і річку невеличку. Трохи далі були вже малини. Коли ми назбирали повні корички, пішли над річку підкріпитися, бо вже були голодні. Їли ми редьку, цибулю, хліб і інше, що мали. Коли відпочили, верталися до дому. Коли я прийшла до Камянки на станцію й там малину зважили, то я мала 9 кіл. Я продала малину й дістала за неї 27 Кв. Коли я прийшла до дому, то родичі дуже втішилися, що я принесла так багато грошей. Я й пізніше часто ходила на малини.

А. Микитюківна I. кл.

ЯКІ ГЕРОЇ МЕНІ НАЙБІЛЬШЕ ПОДОБАЮТЬСЯ?

В римській історії мені найбільше подобається лицар Муцій Сцеволя. Він походив із Риму. Багато боровся за свій нарід. Одного разу на Рим напали Етруски. Їх провідником був Порзена. Муцій Сцеволя хотів спасти Рим, тому постановив Порзену вбити. Але йому не пощастило позбутися Порзени, бо замість нього вбив його писаря.

Коли Муція привели до Порзени, він не відповідав на ніякі запитання. А себе, за невдалий вчинок, покарав так, що держав доти над огнем руку, аж поки йому не згоріла.

Порзена побачив, що Муцій є дуже завзятий і хоробрий римлянин, тому пустив його на волю, а з римлянами заключив мир, бо боявся, що не дасть собі ради з ними, коли всі римляни такі лицарі як Муцій Сцеволя.

В українській історії подібним героєм був козак Байда Вишневецький. Був це дуже завзятий козак. У своїм житті багато боровся з ворогами України, а найбільше з татарами та турками, які тоді часто нападали на Україну. Багато побід над ворогами доконав Байда, аж врешті дістався до турецької неволі.

Турецький султан намовляв Байду зректися своєї віри, лишитися в нього, навіть хотів віддати свою дочку за нього заміж, але Байда був великим патріотом свого народу, тому відмовився. За це султан приказав його повісити на галі. Байда по героїськи прийняв ці муки і вмер із думкою про Україну.

О. Хустівна II. кл.

МОЯ ПОДОРОЖ ЗА КОРДОН.

Не було мені ще семи років, як я з мамою виїхав до Бельгії. Я ще ніколи не був в іншій державі, тому дуже цим утішився. Я дуже цікавився, як ми переїдемо через кордон. У Хебі, де є кордон між Чехією й Німеччиною, переглядали наші документи й речі. Потім наступили німецькі кондуктори, потяг поїхав далі і ми були вже в Німеччині. Я був здивований, бо гадав, що переїзд через кордон буде складніший. Ввечері ми приїхали до Нюрнберга, а там переїхали на прямий потяг до Генту. Було вже пізно, я заснув і прокинувся вже тоді, коли ми наближалися до Бельгії. Переїзд через німецько-бельгійський кордон був ще лекший.

З нами їхав один словацький професор, який мені розказував і показував де які бої відбувалися. В Бельгії були ми три тижні. Спочатку задержались ми в Генті та ходили оглядати різні музеї та костели. Є там також дуже старий замок з дуже гарними картинами.

Потім ми поїхали до Остенди, де я побачив уперше море, знамениті пляжі та морські пароплави. З Остенди їхали ми цілий час над морем до Блянкенбергу. Над морем були

ми тиждень і там я купався. Море зробило на мене найбільше вражіння своїми припливами й відпливами.

Повертаючись додому, їхали ми цілий час над Реном. Я не відходив од вікна і дивився на чудовий тихий Рен з величезними винницями та старими замками. Подорож ця мені дуже подобалась.

Тоді я також зрозумів, як це зле не знати чужих мов. Я був як німий і міг говорити тільки з мамою.

А. Нестеренко І. кл.

РІЧКА.

Тече, тече
Бистра річка,
Кубань річка
Невеличка.

Коло річки
Садок цвіте,
Коло садка
Козак іде.

Іде козак
Тай думає,
Бо він доленьки
Не має.

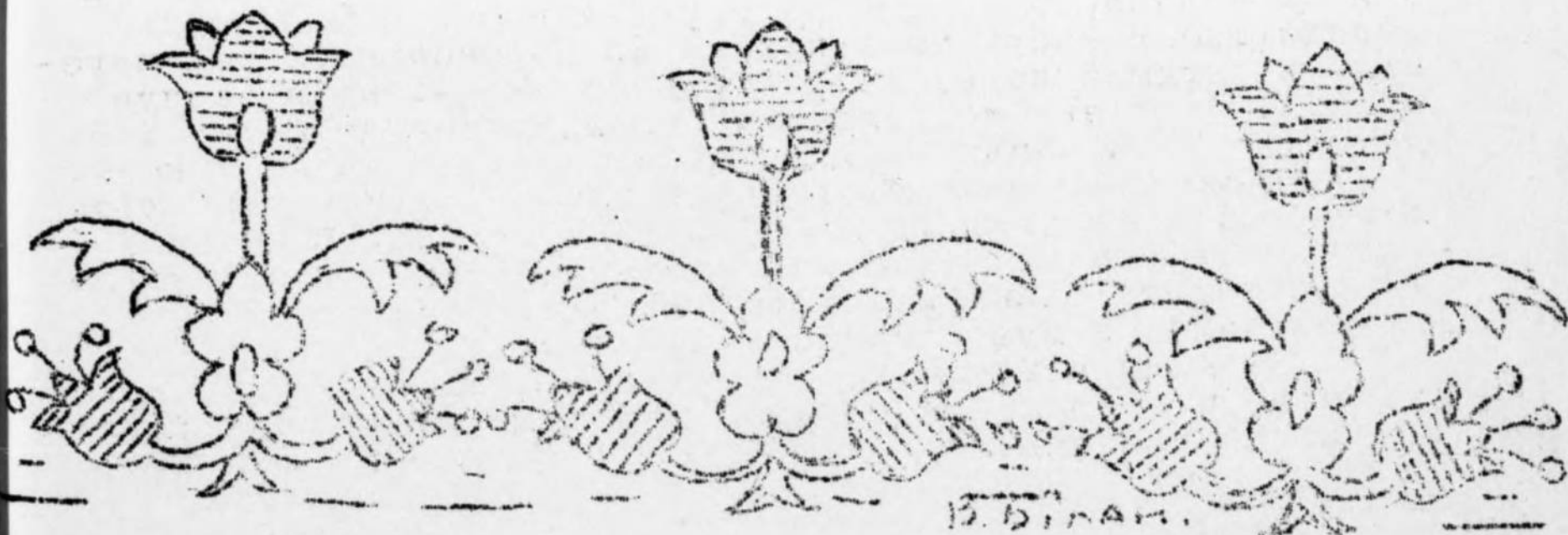
Г. Варварська ІІ. кл.

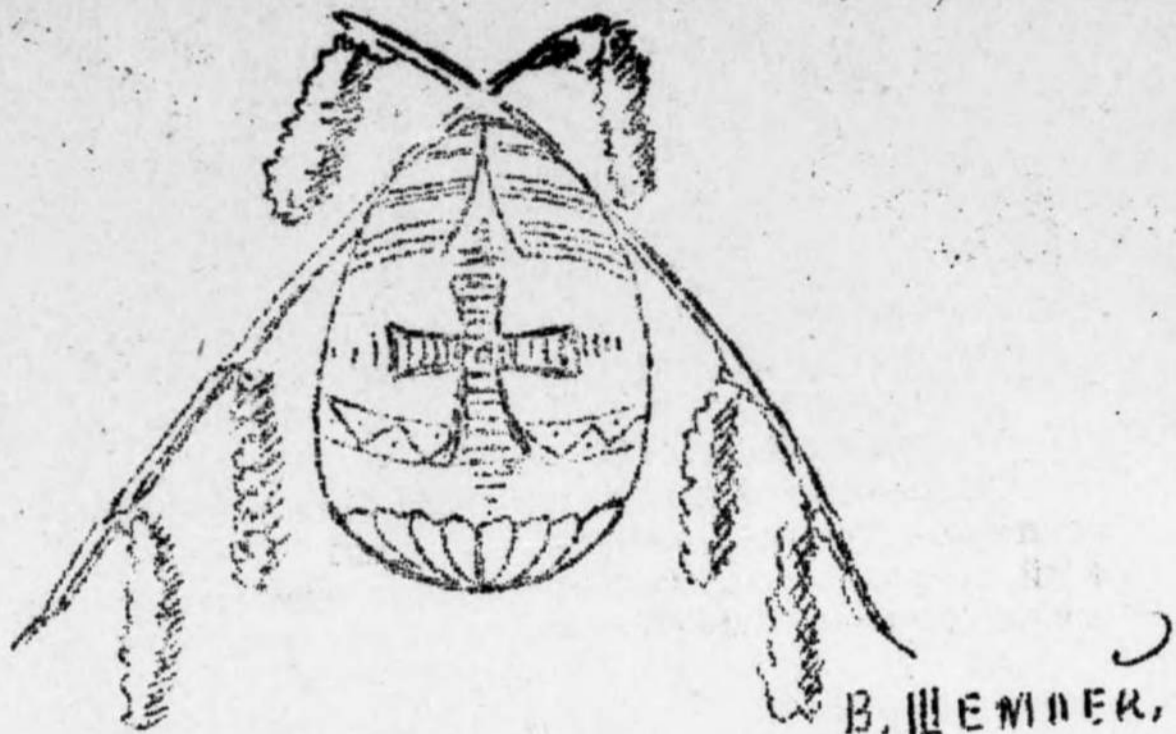
ХВАЛЬКО.

Сонце гріє гарно. Франц та Василь ідуть на прохід. Франц каже: "Я маю все, а ти не маєш нічого. Мій батько має ліс, луки та поля. Ми маємо хату, город. Мої родичі мають багато грошей. А що маєш ти?"

"Ми не маємо ні ліса, ні луки, ні поля, ні хати. Але я маю батька, а він дуже пильний, маю маму, а вона є дуже добра. Я люблю своїх родичів, а це мені вистарчить. Я не є бідний, я також багатий".

Переклав з німець. Палько ІІ. кл.

ВЕЛИКДЕНЬ У НАШІЙ ГІМНАЗІЇ.

У суботу пообіді, перед Великоднем, ми собі вичистили одяги на свята. У неділю ми встали рано, прибрались і пішли до їдальні на обід, який у Великодню неділю відбувся о 10-й годині рано.

Перший привітав нас із святами п. директор, а потім наш хор заспівав "Христос Воскрес".

Після цього проф. Шелухин розказав нам, як відбувається це свято на Україні. Др. Богацький оговів одну цікаву легенду про двох пташенят та Христа. Ще промовляла до дітей проф. Русова та голова батьківського комітету інж. Скидан.

На столі вже гарно пахнув борщ. П. директор дав дозвіл їсти. Їжа була смачна. Крім обіду, дістали ми ще крапанки, яблука та паску.

По обіді ми мали вільно.

Вечером о 5 год. була вечера. По вечері розказувала нам проф. М. Омельченкова про Великдень на Кубані. В понеділок уранці ми знова гарно одягнулися і пішли до церкви на службу Божу, де співав наш гімназійний хор. По службі Божій пішли ми на обід. По обіді була гарна пластова прогулька на Скалку.

С. Підкова II. кл.

З НАШОГО ЛИСТУВАННЯ.

I.

У відповідь на замітку уч. 1 "Дитячої Зірки", О. Бізаничівна, уч. II. кл. одержала листівку від чеського письмен-

ника Дра Ф.Тіхого такого змісту:

"Прага 2.IY.1937.

Сердечно Вам дякую за Ваші прихильні слова в "Зірці". Я переконаний, що Ви та Ваші товариші любитимете мій незвичайний нарід справді так, як я люблю та любитиму Ваш нарід український. Ваш

Др.Ф.Тихий".

II.

Редакція з приємністю містить ще один лист, присланий до співробітників нашого журналу, від письменника М.Диканька.

16.IY.1937.

Л ю б і д і т о ч к и !

Дякую Вам сердечно, що згадали мене, старого, і послали мені Ваш прекрасний журнал "Зірка". Вітнули мене Ваші вірші і Ваші милі оповідання.

Можливо, що з його, з того журналу, виросте добрий письменник. Україна потребує добрих письменників. Щоб бути добрим письменником, треба багато, багато читати й писати. Отож починайте з "Зірки", а як виростете, будете писати в більших журналах. Добре було б, як би й далі вели Ви рубрику: "Чим би я хотів бути, як виросту" та "яка книжка мені найбільше любиться й чому".

Моя донька дуже була втішена Вашим журналом, і, хоч має лише 5 літ, прелімінує його у Вас.

Бажаю Вам много успіху в Вашій праці, а журналу не лишайте - ведіть далі. Широ Вас всіх здоровлю,
Ваш М.Диканько.

ЗІ СЛАВ'ЯНСЬКИХ ПРИПОВІДОК.

1. Чистота - половина здоровля.
2. Здоровля - голова всего.
3. Веселий настрій - половина здоровля.
4. Хороба на коні приїзджас, а пішком відходить.
5. Де нема здержаности, там ходить лікар.
6. Іж до півсита, пий до півпита, а вистарчить тебе на довгі літа.

З чеського переклав Т.Зеленько.

ЗІ СПОРТОВОГО ЖИТТЯ.

Спорт при нашій гімназії є дуже поширений. На першому місці є футбол.

Дня 2. травня б.р. грали наші футболісти з чеським клубом "Дорост" СК. Ржевниці". Наші мали добрий успіх. Виграли: 4-3. Грали в такому складі: Чоней, Курчаківський, Корнилів, Телюк, Бойчук, Зінченко, Чайківський, Беднарчик, Вовк, Бойчук, Салацький.

Визначилися: Вовк, Корнилів, Курчаківський, Чайківський.

Дня 9. У. грала наша друга футбалева команда з другим чеським доростом:

Наші грали в такому складі: Корнилів, Каміонка, Василящук, Кажній, Мурки, Бобеляк, Мочерник, Тучак, Голодник, Корж, Телюк. Наші виграли: 4-1.

Далі були ще змагання між самими учнями гімназії.

Грала I. класа проти II. Виграла II. класа 5-0

II. " " III. " " 4-1

II. " " IV. " " 4-1

IV. " " V. " "

Спортовий референт В. Корнилів II

СМІХОВИНКИ.

"Чим ти будеш сину, коли вмієш рахувати тільки до одинацят?"
"Я буду боксерським суддею"

Тарзан II. кл.

"Мамо, ми гралися в школу". А був ти чемний?"
"Я не мусів бути чемний, бо я був учитель".

Свинка II. кл.

Малий Івась не мав написаної вправи, а тому не хотів іти до школи. Пішов до телефону, викликав свого учителя і сказав йому грубим голосом: "Мій Івась не може прийти до школи, бо є хорий". "Хто при телефоні?" - Запитав учитель. "Мій батько". - Відповів хлопець.

Перекл. з чеськ. Місяць II. кл.

ВІДГАДКИ до 1. числа "Дитячої Зірки".

Хрестиківка ч. 1. - На місці хрестиків має бути: Мазепа. 1. р.: Максим, 2. р.: Африка, 3. р.: Зошити, 4. р.: Європа, 5. р.: Польща, 6. р.: Атилла

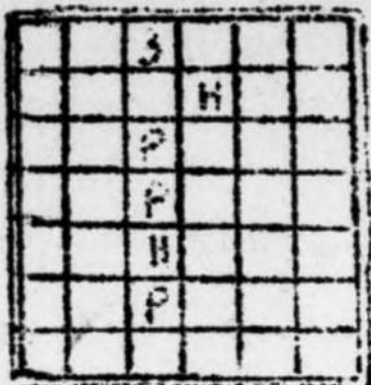
Хрестиківка ч. 2. - 1. р.: Лисенко, 2. р.: Франко, 3. р.: Європа, 4. р.: Ярослав, 5. р.: Ласичка, 6. р.: Харків, 7. р.: Голова, 8. р.: Скоростріл, 9. р.: Кицька, 10. р.: Перо.

ЗАГАДКИ Й РЕБУСИ.

Загадка ч. 1. Що це є? Маленьке, гоостреньке і всім потрібненьке
ч. 2. Одну ногу має на чужині, другу під ліжком
а третю на ліжку
ч. 3. В літі лежить, в зимі біжить.

З чеськ. перекл. Ю. Лукіячук II. кл.

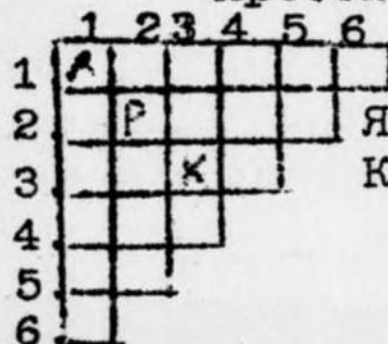
Хрестиківка ч.1.

Український гетьман
 Український письменник
 Чоловіче імя в другому відмінку
 Дівоче імя
 Головне місто в Англії
 Руйнують наш край
 Останній день тижня

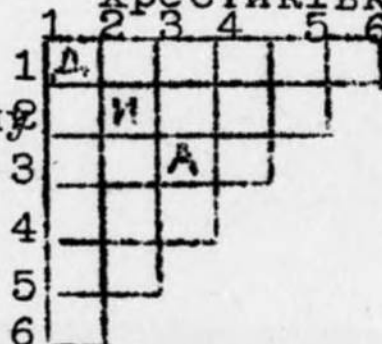
П.Бобеляк II.кл.

Хрестиківка ч.2.

Частина світа
 Як називають малпу
 Кінчина

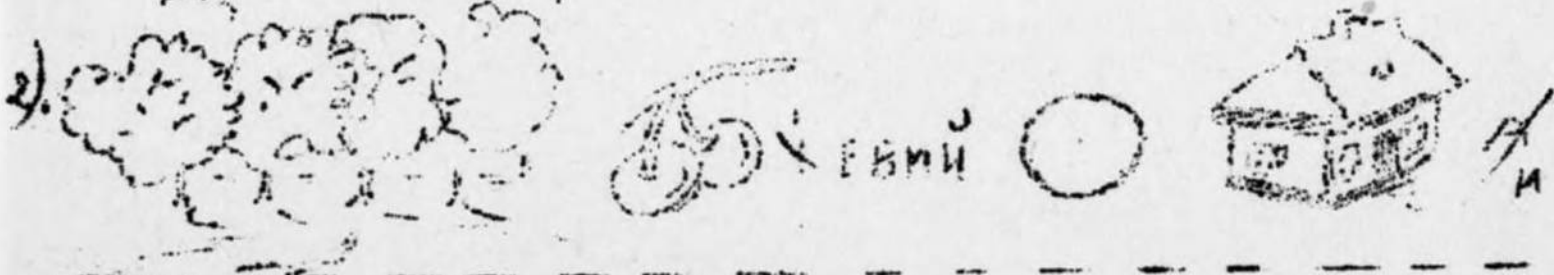
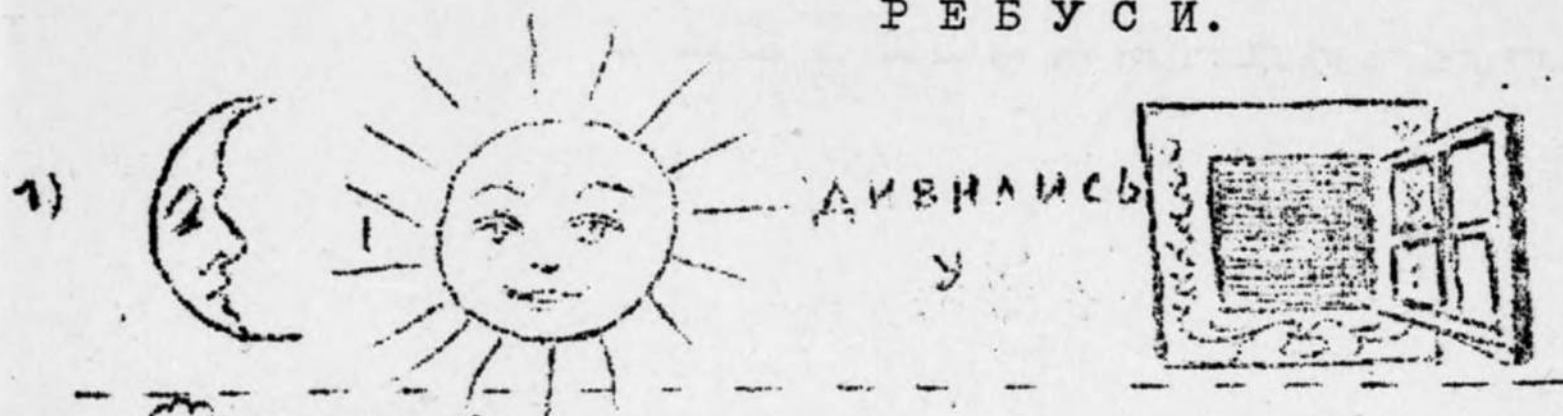
Хрестиківка ч.3.

Річка України
 Частина тіла
 Азійський край

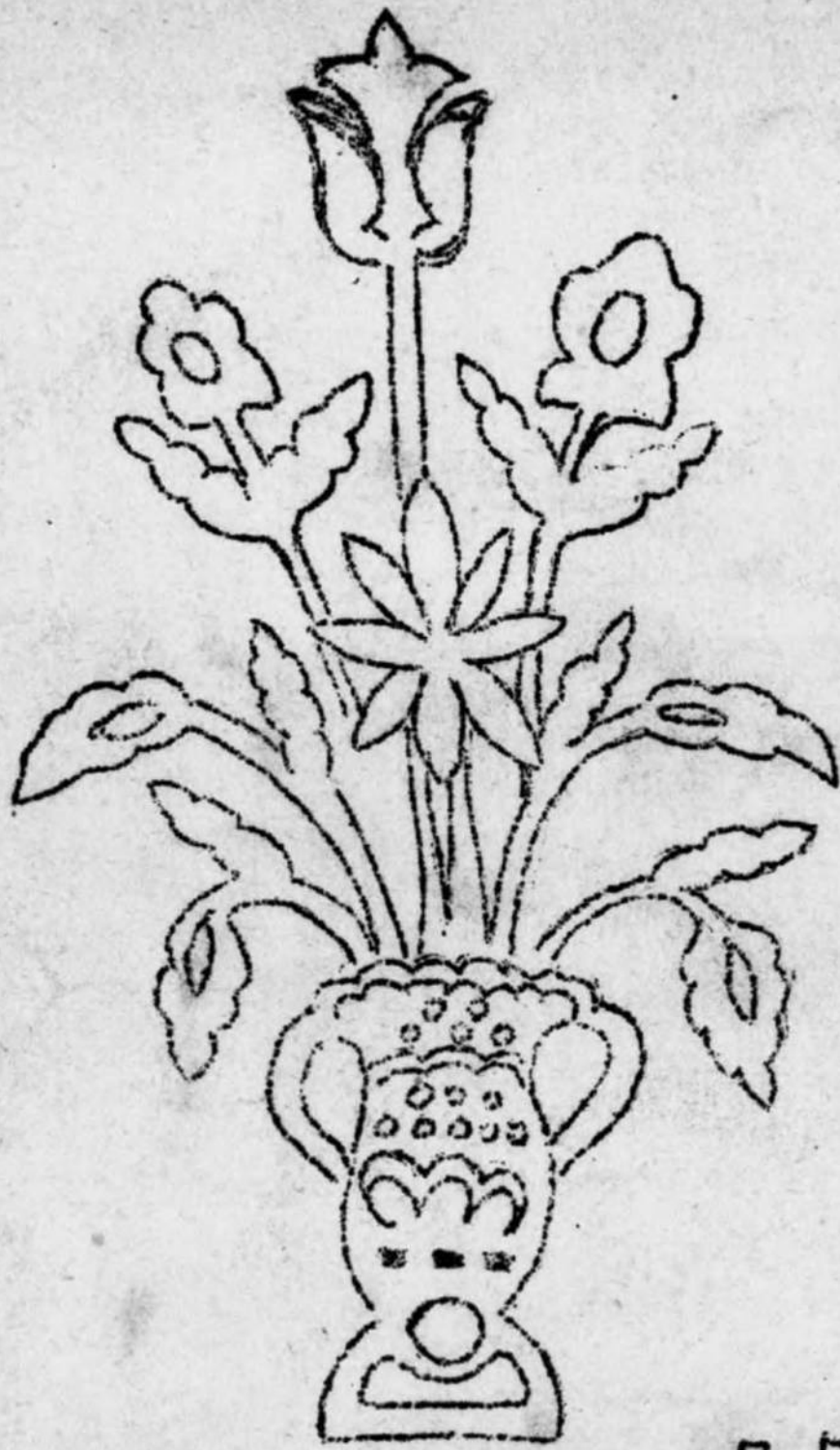
В.Міценко II.кл.

РЕБУСИ.

П.Подільський II.кл

Редагує: Редакційна колегія
 учнів I. та II. кл.

В. БІЛАН.

